

**ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 1313/2013/EU****ze dne 17. prosince 2013****o mechanismu civilní ochrany Unie****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 196 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů<sup>(1)</sup>,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) S ohledem na výrazné zvýšení počtu a závažnosti přírodních a člověkem způsobených katastrof v posledních letech a v situaci, kdy zejména v důsledku změny klimatu a potenciální interakce mezi několika přírodními a technologickými riziky budou budoucí katastrofy ještě horší a složitější a budou přinášet dalekosáhlejší a dlouhodobější důsledky, nabývá integrovaný přístup k zvládnutí katastrof na významu. Evropská unie by měla prosazovat solidaritu a měla by podporovat a doplňovat činnosti členských států v oblasti civilní ochrany a usnadňovat jejich koordinaci s cílem zvýšit účinnost systémů pro předcházení přírodním a člověkem způsobeným katastrofám a pro přípravu a odezvu na ně.
- (2) Mechanismus civilní ochrany Společenství byl vytvořen rozhodnutím Rady 2001/792/ES, Euratom<sup>(2)</sup>, které bylo přepracováno rozhodnutím Rady 2007/779/ES, Euratom<sup>(3)</sup>. Financování uvedeného mechanismu bylo zajištěno rozhodnutím Rady 2007/162/ES, Euratom<sup>(4)</sup>, kterým byl zřízen finanční nástroj pro civilní ochranu (dále jen „finanční nástroj“). Uvedené rozhodnutí stanoví

finanční pomoc, kterou má Unie poskytovat, a to jako příspěvek ke zlepšení účinnosti odezvy na závažné mimořádné události, jakož i k posílení preventivních opatření a opatření připravenosti na všechny druhy mimořádných událostí, včetně pokračování opatření, jež byla přijata dříve podle rozhodnutí Rady 1999/847/ES<sup>(5)</sup>. Použitelnost finančního nástroje skončí dnem 31. prosince 2013.

- (3) Ochrana, která má být zajišťována v rámci mechanismu civilní ochrany Unie (dále jen „mechanismus Unie“), by se měla týkat především ochrany osob, ale také životního prostředí a majetku, včetně kulturního dědictví, před všemi druhy přírodních a člověkem způsobených katastrof, včetně ekologických katastrof, znečištění moří a akutních zdravotních mimořádných událostí, ke kterým by došlo uvnitř nebo vně Unie. Při všech těchto katastrofách je možné žádat o pomoc v oblasti civilní ochrany a mimořádných událostí v rámci mechanismu Unie jakožto doplnění schopnosti odezvy postižené země. Pokud jde o katastrofy způsobené teroristickými činy a jadernými nebo radiologickými haváriemi, měl by se mechanismus Unie vztahovat pouze na opatření připravenosti a odezvy v oblasti civilní ochrany.
  - (4) Mechanismus Unie by měl rovněž přispívat k provádění článku 222 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) tím, že bude podle potřeby poskytovat své zdroje a schopnosti.
  - (5) Mechanismus Unie představuje viditelný projev evropské solidarity, neboť přispívá k účinnému a včasnému předcházení katastrofám a k připravenosti a odezvě na ně a jejich hrozbu, aniž jsou dotčeny významné zásady a ujednání v oblasti civilní ochrany. Toto rozhodnutí by se tedy nemělo dotýkat vzájemných práv a povinností členských států zakotvených ve dvoustranných nebo mnohostranných smlouvách, které se týkají záležitostí, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, ani povinnosti členských států chránit obyvatelstvo, životní prostředí a majetek na svém území.
  - (6) Mechanismus Unie by měl patřičně zohlednit příslušné právní předpisy Unie a mezinárodní závazky a využívat součinnost s příslušnými iniciativami Unie, například s Evropským programem monitorování Země (Copernicus), Evropským programem na ochranu kritické infrastruktury (EPCIP) a se společným prostředím pro sdílení informací (CISE).
- <sup>(5)</sup> Rozhodnutí Rady 1999/847/ES ze dne 9. prosince 1999 o zavedení akčního programu Společenství v oblasti civilní ochrany (Úř. věst. L 327, 21.12.1999, s. 53).

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 164.

<sup>(2)</sup> Rozhodnutí Rady 2001/792/ES, Euratom ze dne 23. října 2001 o vytvoření mechanismu Společenství na podporu zesílené spolupráce při asistenčních zásadách v oblasti civilní ochrany (Úř. věst. L 297, 15.11.2001, s. 7).

<sup>(3)</sup> Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom o vytvoření mechanismu civilní ochrany Společenství (Úř. věst. L 314, 1.12.2007, s. 9).

<sup>(4)</sup> Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom ze dne 5. března 2007 o zřízení finančního nástroje pro civilní ochranu (Úř. věst. L 71, 10.3.2007, s. 9).

- (7) Významnou úlohu při zvládání katastrof hrají regionální a místní orgány. Regionální a místní orgány tedy musí být vhodným způsobem zapojeny do činností prováděných podle tohoto rozhodnutí, a to v souladu s vnitrostátními strukturami členských států.
- (8) Prevence má klíčový význam pro ochranu před katastrofami a vyžaduje další opatření, jak bylo požadováno v závěrech Rady ze dne 30. listopadu 2009 a v usnesení Evropského parlamentu ze dne 21. září 2010 o sdělení Komise s názvem „Přístup Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem“. Mechanismus Unie by měl zahrnovat obecný politický rámec pro činnost Unie v oblasti předcházení rizika katastrof zaměřený na dosažení vyšší úrovně ochrany před katastrofami a odolnosti vůči nim, a to předcházením nebo omezením jejich účinků a zlepšením kultury prevence, včetně náležitého zohlednění pravděpodobných dopadů změny klimatu a nutnosti vhodných opatření zaměřených na přizpůsobení se této změně. Z tohoto hlediska mají pro zajištění integrovaného přístupu k zvládání katastrof propojujícího opatření pro předcházení rizikům, připravenost a odezvu zásadní význam posouzení rizik, plánování zvládání rizik, posouzení schopnosti zvládání rizik prováděné jednotlivými členskými státy na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni, do kterých jsou v případě potřeby zapojeny další příslušné útvary, a dále přehled rizik vypracovávaný na úrovni Unie a vzájemná hodnocení. Mechanismus Unie by měl proto zahrnovat obecný rámec pro sdílení informací o rizicích a schopnostech zvládání rizik, aniž by přitom byl dotčen článek 346 Smlouvy o fungování EU, který zaručuje, že žádný členský stát by neměl být povinen poskytovat údaje, jejichž zpřístupnění podle jeho názoru odporuje podstatným zájmům jeho bezpečnosti.
- (9) Svým příspěvkem k dalšímu rozvoji a lepší integraci nadnárodních systémů detekce a včasného varování a upozornění v evropském zájmu by Unie měla pomoci členským státům minimalizovat čas potřebný k odezvě na katastrofy a upozornění občanů Unie. Uvedené systémy by měly brát ohled na stávající a budoucí informační zdroje a systémy a vycházet z nich a současně by měly podporovat vhodné nové technologie.
- (10) Mechanismus Unie by měl zahrnovat obecný politický rámec, jehož cílem je neustále zvyšování úrovně připravenosti systémů civilní ochrany, jejich složek, jejich pracovníků a obyvatelstva v rámci Unie. Měl by zahrnovat i program zaměřený na cvičení, program zaměřený na získané zkušenosti, jakož i programy odborné přípravy a síť odborné přípravy na úrovni Unie a členských států, týkající se oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně, jak bylo požadováno v závěrech Rady ze dne 27. listopadu 2008 o mechanismu evropské odborné přípravy v oblasti zvládání katastrof.
- (11) Za účelem posílení spolupráce v oblasti civilní ochrany a dalšího rozvoje společné koordinované rychlé odezvy členských států by měly být vyvíjeny moduly asistenčního zásahu v oblasti civilní ochrany sestávající ze zdrojů jednoho nebo více členských států, přičemž cílem je dosáhnout plné interoperability. Moduly by měly být organizovány na úrovni členských států a podléhat jejich velení a řízení.
- (12) Mechanismus Unie by měl usnadňovat mobilizaci a koordinaci asistenčních zásahů. Mechanismus Unie by měl vycházet ze struktury Unie, která zahrnuje středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události (dále jen „středisko“), evropskou kapacitu pro odezvu na mimořádné události (dále jen „evropská kapacita“) v podobě dobrovolného společného souboru kapacit předem vyčleněných členskými státy, vyškolené odborníky, společný komunikační a informační systém pro mimořádné události (dále jen „společný komunikační systém“) řízený Komisí a kontaktní místa v členských státech. Měla by poskytovat rámec pro shromažďování ověřených informací o situaci za účelem jejich šíření v členských státech a předávání poznatků získaných z provedených zásahů.
- (13) V zájmu lepšího plánování operací odezvy na katastrofy v rámci mechanismu Unie a posílení dostupnosti klíčových kapacit je nezbytné vytvořit evropskou kapacitu v podobě dobrovolného společného souboru předem vyčleněných kapacit členských států a strukturovaný proces za účelem určení případných nedostatků v kapacitách.
- (14) Pokud jde o asistenční zásahy při odezvě na katastrofy mimo Unii, mechanismus Unie by měl usnadňovat a podporovat opatření přijatá členskými státy i Unii s cílem podpořit soudržnost činností v oblasti mezinárodní civilní ochrany. Pokud se záchranných operací ve třetích zemích účastní Organizace spojených národů, vykonává v jejich průběhu celkovou koordinaci. Pomoc poskytovaná v rámci mechanismu Unie by měla být koordinována s OSN a jinými příslušnými mezinárodními subjekty s cílem maximalizovat využívání dostupných zdrojů a vyhnout se veškerému zbytečnému zdvojování úsilí. Lepší koordinace pomoci v oblasti civilní ochrany prostřednictvím mechanismu Unie je předpokladem pro podporu celkového koordinačního úsilí a zabezpečení komplexního příspěvku Unie k celkovému záchrannému úsilí. U katastrof, při nichž se pomoc poskytuje v rámci mechanismu Unie i nařízení Rady (ES) č. 1257/96<sup>(1)</sup>, by Komise měla zajišťovat účinnost, soudržnost a doplňkovost celkové odezvy Unie v souladu s Evropským konsensem o humanitární pomoci<sup>(2)</sup>.

<sup>(1)</sup> Nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci (Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1).

<sup>(2)</sup> Společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, Evropského parlamentu a Evropské komise (Úř. věst. C 25, 30.1.2008, s. 1).

- (15) V zájmu podpory rozvoje schopnosti rychlé odezvy na úrovni Unie je třeba zlepšit dostupnost odpovídajících dopravních prostředků a přístup k nim. Unie by měla podporovat a doplňovat úsilí členských států tím, že bude členským státům pomáhat v koordinaci a sdružování dopravních zdrojů a v případě potřeby přispívat na financování dalších dopravních prostředků, a to při splnění určitých kritérií a zohlednění stávajících systémů.
- (16) Asistenční zásahy by se měly řídit poptávkou a měly by podléhat plné koordinaci na místě s cílem dosáhnout maximální účinnosti a zajistit přístup k postiženému obyvatelstvu. Komise by měla vyslaným odborným týmům poskytovat odpovídající logistickou podporu.
- (17) Mechanismus Unie lze rovněž použít k poskytování podpory v oblasti civilní ochrany v rámci konzulární pomoci občanům Unie při katastrofách ve třetích zemích, a to na žádost konzulárních orgánů dotčených členských států. Dotčené členské státy by v rámci možností měly takové žádosti koordinovat mezi sebou navzájem a s veškerými dalšími příslušnými subjekty, aby zajistily optimální využití mechanismu Unie a zamezily praktickým obtížím na místě. O tuto podporu může požádat například vedoucí stát nebo členský stát koordinující pomoc pro všechny občany Unie. Koncepce „vedoucího státu“ by měla být nahlížena ve shodě s obecnými pokyny Evropské unie k provádění konzulární koncepce vedoucího státu<sup>(1)</sup>. Toto rozhodnutí se použije, aniž jsou dotčena pravidla Unie o konzulární ochraně občanů Unie v zahraničí.
- (18) Při plánování operací odezvy je rovněž užitečné se spojit s příslušnými nevládními organizacemi a dalšími příslušnými subjekty a určit veškeré další kapacity pro odezvu, které mohou prostřednictvím příslušných orgánů členských států poskytnout v případě katastrofy.
- (19) Významným příspěvkem k odezvě na katastrofy může být využití vojenských prostředků v rámci civilního velení s tím, že se jedná o krajní řešení. V případech, ve kterých je považováno za vhodné na podporu operací civilní ochrany využít vojenských kapacit, by spolupráce s ozbrojenými silami měla probíhat v souladu s podmínkami, postupy a kritérii stanovenými Radou nebo jejími příslušnými orgány pro zpřístupnění vojenských kapacit relevantních pro civilní ochranu pro potřeby mechanismu Unie a měla by být v souladu s příslušnými mezinárodními předpisy.
- (20) Pokud pomoc v rámci mechanismu Unie přispívá k humanitární reakci Unie, zejména při složitých mimořádných událostech, musí být opatření, na něž je poskytována finanční pomoc na základě tohoto rozhodnutí, v souladu s humanitárními zásadami a zásadami využití civilní ochrany a vojenských zdrojů uvedenými v Evropském konsensu o humanitární pomoci.
- (21) Měla by existovat možnost zapojit země Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které jsou členy Evropského hospodářského prostoru (EHP), přístupující země, kandidátské země a potenciální kandidátské země. Využití některých opatření financovaných na základě tohoto rozhodnutí by mělo být umožněno rovněž kandidátským zemím a potenciálním kandidátům, jež se mechanismu Unie neúčastní, jakož i zemím, které jsou součástí evropské politiky sousedství.
- (22) Za účelem zajištění jednotných podmínek provádění tohoto rozhodnutí by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi, pokud se jedná o tyto aspekty: komunikace střediska s kontaktními místy členských států a operativní postupy pro odezvu na katastrofy uvnitř i vně Unie; součásti společného komunikačního systému a organizace sdílení informací prostřednictvím tohoto systému; postup pro nasazování odborných týmů; určení modulů, dalších kapacit pro odezvu a odborníků; operační požadavky na fungování a interoperabilitu modulů; cíle v oblasti kapacit, požadavky na kvalitu a interoperabilitu a certifikační a registrační postupy nezbytné pro fungování evropské kapacity, jakož i finanční ujednání; určení o odstranění nedostatků evropské kapacity; organizace programů odborné přípravy, rámec pro cvičení a program zaměřený na získané zkušenosti; organizování podpory při dopravě pomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011<sup>(2)</sup>.
- (23) Při přijímání prováděcích aktů stanovených tímto rozhodnutím by se měl použít přezkumný postup.
- (24) Toto rozhodnutí posiluje spolupráci mezi Uní a členskými státy a usnadňuje koordinaci v oblasti civilní ochrany, a umožňuje tak přijímat účinnější opatření vzhledem k rozsahu a doplňkovosti. Pokud katastrofa přesahuje schopnosti odezvy daného členského státu, může tento stát rozhodnout o využití mechanismu Unie k doplnění vlastních zdrojů v oblasti civilní ochrany a v oblasti odezvy na jiné katastrofy.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. C 317, 12.12.2008, s. 6.

<sup>(2)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady mechanismů, kterými členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (25) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu nebo účinků může být dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (26) Tímto rozhodnutím nejsou dotčena opatření spadající do oblasti působnosti budoucího legislativního aktu Unie o zřízení nástroje stability, opatření v oblasti veřejného zdraví přijatá na základě právních aktů Unie o akčních programech Unie v oblasti zdraví ani opatření v oblasti ochrany spotřebitele přijatá na základě budoucího legislativního aktu Unie o programu na ochranu spotřebitele pro období 2014-2020.
- (27) Z důvodu soudržnosti se toto rozhodnutí nevztahuje na opatření, která spadají do oblasti působnosti rozhodnutí Rady 2007/124/ES, Euratom <sup>(1)</sup> a budoucího legislativního aktu Unie o zřízení nástroje pro finanční podporu policejní spolupráce, předcházení a boje proti trestné činnosti a zvládání krizí v rámci Fondu pro vnitřní bezpečnost, ani na opatření související s udržováním práva a pořádku a se zajištěním vnitřní bezpečnosti. Toto rozhodnutí se nevztahuje na činnosti, na které se vztahuje nařízení (ES) č. 1257/96.
- (28) Tímto rozhodnutím není dotčeno přijímání právně závazných aktů podle Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, kterými se stanoví specifická mimořádná opatření v případě jaderných nebo radiologických katastrof.
- (29) Toto rozhodnutí se vztahuje na opatření v oblasti předcházení znečištění moří, připravenosti a odezvy na ně, s výjimkou opatření spadajících do působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 <sup>(2)</sup>.
- (30) K tomu, aby zajistila provádění tohoto rozhodnutí, může Komise financovat takové činnosti související s přípravou, monitorováním, kontrolou, auditem a hodnocením, které jsou nezbytné pro řízení mechanismu Unie a plnění jeho cílů.
- (31) Úhrada výdajů, zadávání veřejných zakázek a udělování grantů na základě tohoto rozhodnutí by měly být prováděny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 <sup>(3)</sup>. Vzhledem ke zvláštní povaze opatření v oblasti civilní ochrany je vhodné stanovit, že granty lze udělovat právníkům osobám soukromého i veřejného práva. Je rovněž důležité, aby byla dodržována pravidla nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, zejména pokud jde o jím stanovené zásady hospodárnosti, účinnosti a účelnosti.
- (32) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny prostřednictvím přiměřených opatření v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.
- (33) Toto rozhodnutí stanoví finanční krytí pro celou dobu trvání mechanismu Unie, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení <sup>(4)</sup>. Tato referenční částka je financována částečně z okruhu 3 „Bezpečnost a občanství“ a částečně z okruhu 4 „Globální Evropa“ víceletého finančního rámce na období 2014–2020.
- (34) Finanční krytí pro provádění tohoto rozhodnutí by mělo být přiděleno v souladu s procentními podíly uvedenými v příloze.
- (35) Za účelem přezkumu, s ohledem na výsledek průběžného hodnocení, rozdělení finančního krytí pro provádění tohoto rozhodnutí před 30. červnem 2017 by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přezkum rozdělení. Kdykoli je nezbytné provést okamžitou revizi rozpočtových prostředků, které jsou k dispozici na operace v oblasti odezvy, měl by se použít postup pro naléhavé případy. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

<sup>(1)</sup> Rozhodnutí Rady 2007/124/ES, Euratom ze dne 12. února 2007, kterým se na období 2007–2013 zavádí zvláštní program Prevence, připravenost a zvládání následků teroristických útoků a jiných rizik spojených s bezpečností jakožto součást obecného programu Bezpečnost a ochrana svobod (Úř. věst. L 58, 24.2.2007, s. 1).

<sup>(2)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002 o zřízení Evropské agentury pro námořní bezpečnost (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 1).

<sup>(3)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

<sup>(4)</sup> Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1

- (36) Toto rozhodnutí by se mělo použít od 1. ledna 2014, protože souvisí s víceletým finančním rámcem na období 2014–2020,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

## KAPITOLA I

### OBECNÉ A SPECIFICKÉ CÍLE, PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

#### Článek 1

##### Obecný cíl a předmět

1. Cílem mechanismu civilní ochrany Unie (dále jen „mechanismus Unie“) je posilovat spolupráci mezi Uníí a členskými státy a usnadňovat koordinaci v oblasti civilní ochrany s cílem zlepšit účinnost systémů pro předcházení přírodním a člověkem způsobeným katastrofám, připravenost a odezvu na ně.

2. Ochrana, která má být zajišťována v rámci mechanismu Unie, se týká především ochrany obyvatelstva, ale také životního prostředí a majetku včetně kulturního dědictví, před všemi druhy přírodních a člověkem způsobených katastrof, včetně důsledků aktů terorismu, technologických, radiologických nebo ekologických katastrof, znečištění moří a mimořádných akutních zdravotních událostí, ke kterým došlo uvnitř nebo vně Unie. V případě důsledků aktů terorismu nebo radiologických katastrof může mechanismus Unie zahrnovat pouze opatření v oblasti připravenosti a odezvy.

3. Mechanismus Unie podporuje solidaritu mezi členskými státy prostřednictvím praktické spolupráce a koordinace, aniž je dotčena primární odpovědnost členských států za ochranu obyvatelstva, životního prostředí a majetku včetně kulturního dědictví na jejich území před katastrofami a za vybavení svých systémů pro zvládání katastrof dostatečnými schopnostmi, aby tyto systémy mohly odpovídajícím způsobem a konzistentně zvládat katastrofy takové povahy a rozsahu, které lze důvodně předpokládat a na něž je možné se připravit.

4. Toto rozhodnutí stanoví obecná pravidla pro mechanismus Unie a pravidla pro poskytování finanční pomoci v rámci mechanismu Unie.

5. Mechanismus Unie se nedotýká povinností uložených příslušnými platnými právními akty Unie nebo Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii, případně platnými mezinárodními dohodami.

6. Toto rozhodnutí se nepoužije na opatření prováděná podle nařízení (ES) č. 1257/96, nařízení (ES) č. 1406/2002, nařízení (ES) č. 1717/2006, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU <sup>(1)</sup> nebo právních předpisů Unie týkajících se akčních programů v oblasti zdraví, vnitřních věcí a spravedlnosti.

<sup>(1)</sup> Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1082/2013/EU ze dne 22. října 2013 o vážných přeshraničních zdravotních hrozbách a o zrušení rozhodnutí č. 2119/98/ES (Úř. věst. L 293, 5.11.2013, s. 1)

#### Článek 2

##### Oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí se použije na spolupráci v oblasti civilní ochrany. Tato spolupráce zahrnuje:

- a) opatření v oblasti prevence a připravenosti uvnitř Unie a v souvislosti s čl. 5 odst. 2, čl. 13 odst. 3 a článkem 28 také vně Unie; a
- b) opatření, která mají pomoci při odezvě na okamžité negativní dopady katastrofy uvnitř nebo vně Unie, včetně zemí uvedených v čl. 28 odst. 1, a to na základě žádosti o pomoc prostřednictvím mechanismu Unie.

2. Toto rozhodnutí zohledňuje zvláštní potřeby odlehlých, nejbližších a jiných regionů nebo ostrovů Unie, pokud jde o předcházení katastrofám a připravenost a odezvu na ně, jakož i zvláštní potřeby zámořských zemí a území z hlediska odezvy na katastrofy.

#### Článek 3

##### Specifické cíle

1. Mechanismus Unie podporuje, doplňuje a usnadňuje koordinaci opatření členských států v zájmu splnění těchto společných specifických cílů:

- a) dosažení vysoké úrovně ochrany před katastrofami prostřednictvím prevence nebo omezení jejich možných účinků, rozvíjením kultury prevence a zlepšením spolupráce mezi složkami civilní ochrany a jinými příslušnými složkami;
- b) zvýšení připravenost na úrovni členských států a na úrovni Unie v oblasti odezvy na katastrofy;
- c) usnadnění rychlé a účinné odezvy v případě katastrof nebo bezprostřední hrozby katastrof; a
- d) zvýšení informovanosti veřejnosti o katastrofách a připravenosti na ně.

2. Pro monitorování, hodnocení a případný přezkum uplatňování tohoto rozhodnutí se použijí ukazatele. Jedná se o tyto ukazatele:

- a) pokrok při provádění rámce pro předcházení katastrofám měřený počtem členských států, které poskytly Komisi přehled svých posouzení rizik a posouzení svých schopností zvládat rizik, jak je uvedeno v článku 6;

- b) pokrok ve zvyšování úrovně připravenosti na katastrofy měřený velikostí kapacit pro odezvu obsažených v dobrovolném společném souboru v souvislosti s cíli kapacity uvedenými v článku 11 a počtem modulů registrovaných ve společném komunikačním a informačním systému pro mimořádné události;
- c) pokrok ve zlepšování odezvy na katastrofy měřený rychlostí zásahů v rámci mechanismu Unie a mírou, jakou pomoc přispívá k plnění potřeb v terénu; a
- d) pokrok dosažený při zvyšování informovanosti veřejnosti o katastrofách a připravenosti na ně měřený úrovní informovanosti občanů Unie o rizicích v jejich regionu.

#### Článek 4

##### Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „katastrofou“ jakákoli situace, která má či může mít závažný dopad na obyvatelstvo, životní prostředí nebo majetek včetně kulturního dědictví;
- 2) „odezvou“ jakékoli opatření přijaté na základě žádosti o pomoc v rámci mechanismu Unie v případě bezprostřední hrozby katastrofy, v jejím průběhu nebo po ní za účelem řešení jejích okamžitých nepříznivých důsledků;
- 3) „připraveností“ stav pohotovosti a způsobilosti lidských a materiálních prostředků, struktur, komunit a organizací dosažený v důsledku předem přijatého opatření a umožňující jim zajistit účinnou a rychlou odezvu na katastrofy;
- 4) „prevencí“ jakékoli opatření zaměřené na snížení rizika nebo zmírnění nepříznivých důsledků katastrof pro obyvatelstvo, životní prostředí nebo majetek včetně kulturního dědictví;
- 5) „včasným varováním“ včasné a účinné poskytnutí informací, jež umožňují přijmout opatření s cílem zabránit rizikům a nepříznivým dopadům katastrof nebo je omezit a usnadnit připravenost na účinnou odezvu;
- 6) „modulem“ soběstačné a nezávislé uspořádání předem vymezených kapacit členských států, které vychází z úkolů a potřeb, nebo mobilní operační tým členských států, představující soubor lidských a materiálních prostředků, který může být popsán z hlediska schopnosti zásahu nebo úlohy či úloh, které je schopen splnit;
- 7) „posouzením rizik“ celkový meziodvětvový proces zjišťování rizik, analýzy rizik a hodnocení rizik prováděný na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni;
- 8) „schopností zvládnání rizik“ schopnost členského státu nebo jeho regionů omezit rizika (dopadů a pravděpodobnosti katastrofy), určená v jeho posouzení rizik, přizpůsobit se těmto rizikům nebo je zmírnit, a to na úrovni v tomto členském státě přijatelnou. Schopnost zvládnání rizik je posuzována z hlediska technické, finanční a správní schopnosti provádět odpovídající:
  - a) posouzení rizik,
  - b) plánování zvládnání rizik pro prevenci a připravenost a
  - c) opatření pro předcházení rizikům a připravenost na ně;
- 9) „podporou hostitelského státu“ veškeré kroky, které země přijímající nebo posílající pomoc nebo Komise provádějí ve fázích připravenosti a odezvy za účelem odstranění předvídatelných překážek bránících mezinárodní pomoci nabízené prostřednictvím mechanismu Unie. Zahrnuje podporu ze strany členských států zaměřenou na usnadnění přesunu této pomoci přes jejich území;
- 10) „kapacitou pro odezvu“ pomoc, která může být na základě žádosti poskytnuta prostřednictvím mechanismu Unie;
- 11) „logistickou podporou“ základní vybavení nebo služby, které odborné týmy uvedené v čl. 17 odst. 1 potřebují k tomu, aby mohly plnit své úkoly, mimo jiné komunikační prostředky, dočasné ubytování, potraviny nebo doprava uvnitř země.

## KAPITOLA II

### PREVENCE

#### Článek 5

##### Opatření v oblasti prevence

1. V zájmu plnění cílů a provádění opatření v oblasti prevence Komise:
  - a) přijímá opatření pro zlepšení znalostní základny, pokud jde o rizika katastrof, a pro usnadnění sdílení znalostí, osvědčených postupů a informací, mimo jiné mezi členskými státy, které sdílí společná rizika;
  - b) podporuje a prosazuje posuzování a mapování rizik prováděná jednotlivými členskými státy sdílením osvědčených postupů a usnadňováním přístupu ke konkrétním znalostem a odborným poznatkům o otázkách společného zájmu;
  - c) stanoví a pravidelně aktualizuje meziodvětvový přehled a mapu týkající se rizik přírodních a člověkem způsobených katastrof, kterým může být Unie vystavena, s použitím soudržného přístupu napříč různými politickými oblastmi, které mohou souviset s předcházením katastrofám nebo jej ovlivňovat, a při řádném zohlednění pravděpodobných dopadů změny klimatu;

- d) podporuje výměnu osvědčených postupů týkajících se vytváření vnitrostátních systémů civilní ochrany s cílem vypořádat se s dopadem změny klimatu;
- e) podporuje a prosazuje rozvoj a provádění činnosti v oblasti zvládání rizik jednotlivými členskými státy sdílením osvědčených postupů a usnadňováním přístupu ke konkrétním znalostem a odborným poznatkům o otázkách společného zájmu;
- f) shromažďuje a rozesílá informace zpřístupněné členskými státy, organizuje výměnu zkušeností z posuzování schopnosti zvládání rizik; do 22. prosince 2014 vypracuje společně s členskými státy pokyny ohledně obsahu, metody a struktury těchto posouzení; a usnadňuje sdílení osvědčených postupů při plánování prevence a připravenosti, mimo jiné i prostřednictvím dobrovolného vzájemného hodnocení;
- g) ve lhůtách stanovených v čl. 6 písm. c) podává Evropskému parlamentu a Radě pravidelné zprávy o pokroku, jehož bylo dosaženo při provádění článku 6;
- h) podporuje využívání různých finančních prostředků Unie, které mohou podpořit udržitelnou prevenci katastrof, a vybízí členské státy a regiony, aby těchto možností financování využívaly;
- i) zdůrazňuje význam předcházení rizikům a podporuje členské státy při zvyšování povědomí, informování veřejnosti a vzdělávání;
- j) podporuje preventivní opatření ve členských státech a ve třetích zemích uvedených v článku 28 sdílením osvědčených postupů a usnadňováním přístupu ke konkrétním znalostem a odborným poznatkům o otázkách společného zájmu; a
- k) v úzké konzultaci s členskými státy přijímá další nezbytná podpůrná a doplňková preventivní opatření v zájmu dosažení cíle uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a).

2. Na žádost členského státu, třetí země nebo Organizace spojených národů či jejich agentur může Komise nasadit na místě odborný tým, aby poskytoval poradenství o preventivních opatřeních.

#### Článek 6

##### Zvládání rizik

V zájmu prosazování účinného a soudržného přístupu k předcházení katastrofám a připravenosti na ně sdílením informací, které nejsou citlivé, tedy informací, jejichž poskytnutí není v rozporu s podstatnými bezpečnostními zájmy členských států, a osvědčených postupů v rámci mechanismu Unie, členské státy:

- a) do 22. prosince 2015 a poté každé tři roky provedou na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni posouzení rizik a shrnutí důležitých prvků těchto posouzení zpřístupní Komisi;
- b) rozvinou a zdokonalí své plánování zvládání rizik katastrof na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni;
- c) zpřístupní Komisi posouzení své schopnosti zvládání rizik na celostátní nebo odpovídající nižší úrovni, a to každé tři roky po finalizaci příslušných pokynů uvedených v čl. 5 odst. 1 písm. f) a pokaždé v případě významných změn; a
- d) dobrovolně se účastní vzájemných hodnocení týkajících se posouzení schopnosti zvládání rizik.

#### KAPITOLA III

#### PŘIPRAVENOST

##### Článek 7

##### **Středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události**

Zřizuje se středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události (dále jen „středisko“). Středisko zajišťuje nepřetržitou provozní kapacitu a slouží členským státům a Komisi při sledování cílů mechanismu Unie.

##### Článek 8

##### **Obecné činnosti Komise v oblasti připravenosti**

Komise provádí v souvislosti s připraveností tyto činnosti:

- a) spravuje středisko;
- b) spravuje společný komunikační a informační systém pro mimořádné události (dále jen „společný komunikační systém“), který umožňuje komunikaci a sdílení informací mezi střediskem a kontaktními místy členských států;
- c) přispívá k rozvoji a lepší integraci nadnárodních systémů detekce a včasného varování v evropském zájmu s cílem umožnit rychlou odezvu, jakož i podporovat vzájemné propojení mezi vnitrostátními systémy včasného varování a upozornění a jejich napojení na středisko a společný komunikační systém. Tyto systémy zohledňují stávající i budoucí informační, monitorovací a detekční zdroje a systémy a vycházejí z nich;
- d) vytvoří a řídí schopnost mobilizace a vyslání odborných týmů odpovědných za:
- i) posouzení potřeb, které mohou být ve státě žádajícím o pomoc případně uspokojeny prostřednictvím mechanismu Unie,

- ii) případné usnadnění koordinace pomoci na místě v rámci odezvy na katastrofy a udržování kontaktů s příslušnými orgány státu žádajícího o pomoc a
- iii) poradenskou podporu žádajícího státu ohledně opatření v oblasti prevence, připravenosti a odezvy;
- e) vytvoří a udržuje schopnost poskytovat logistickou podporu těmto odborným týmům;
- f) vytvoří a udržuje síť vyškolených odborníků z členských států, kteří mohou být v krátkém časovém horizontu k dispozici pro pomoc středisku při sledování, informování a usnadňování koordinace;
- g) usnadňuje koordinaci mezi členskými státy, pokud jde o předběžné rozmístění kapacit pro odezvu na katastrofy v rámci Unie;
- h) podporuje úsilí o zlepšování interoperability modulů a jiných kapacit pro odezvu, přičemž zohledňuje osvědčené postupy na úrovni členských států i na mezinárodní úrovni;
- i) v rámci své pravomoci přijímá nezbytná opatření s cílem usnadnit podporu hostitelského státu, mimo jiné spolu s členskými státy a na základě operačních zkušeností vypracovává a aktualizuje pokyny pro podporu hostitelského státu;
- j) podporuje vytváření dobrovolných programů vzájemného hodnocení strategií připravenosti členských států založených na předem stanovených kritériích, které umožní, aby byla formulována doporučení pro zvýšení míry připravenosti Unie; a
- k) v úzké konzultaci s členskými státy přijímá další nezbytná podpůrná a doplňková opatření v oblasti připravenosti zaměřená na splnění cíle uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. b).
2. Moduly jsou tvořeny ze zdrojů jednoho nebo více členských států a:
- a) jsou schopny provádět předem definované úkoly v oblasti odezvy v souladu se zavedenými mezinárodními pokyny, a tudíž mohou:
- i) být nasazeny ve velmi krátkém časovém horizontu od předložení žádosti o poskytnutí pomoci prostřednictvím střediska; a
- ii) pracovat samostatně a nezávisle po stanovené období;
- b) jsou interoperabilní s jinými moduly;
- c) provádějí odbornou přípravu a cvičení, aby splňovaly požadavek na interoperabilitu;
- d) jsou podřízeny vedení osoby, která je zodpovědná za jejich činnost; a
- e) jsou schopny případně spolupracovat s jinými subjekty Unie nebo případně s mezinárodními organizacemi, zejména OSN.
3. Členské státy dobrovolně a předem určí odborníky, kteří by mohli být vysláni jakožto členové odborných týmů uvedených v čl. 8 písm. d).
4. Členské státy v případě potřeby zváží poskytnutí dalších kapacit pro odezvu, které by mohly být uvolněny příslušnými útvary nebo které by mohly být poskytnuty nevládními organizacemi a dalšími příslušnými subjekty.
- Další kapacity pro odezvu mohou zahrnovat zdroje z jednoho nebo více členských států a v případě potřeby:
- a) jsou schopny provádět úkoly v oblastech odezvy v souladu se zavedenými mezinárodními pokyny, a tudíž mohou:
- i) být nasazeny ve velmi krátkém časovém horizontu od předložení žádosti o poskytnutí pomoci prostřednictvím střediska; a
- ii) podle potřeby pracovat samostatně a nezávisle po stanovené období;
- b) jsou schopny popřípadě spolupracovat s jinými subjekty Unie nebo případně s mezinárodními organizacemi, zejména OSN.

#### Článek 9

##### Obecná činnost členských států v oblasti připravenosti

1. Členské státy dobrovolně pracují na vytváření modulů, zejména za účelem uspokojení potřeb v oblasti prioritních zásahů nebo podpory v rámci mechanismu Unie.

Členské státy předem určí moduly, další kapacity pro odezvu a odborníky v rámci příslušných složek, zejména složek civilní ochrany nebo jiných zásahových služeb, kteří by mohli být k dispozici pro zásah na základě žádosti prostřednictvím mechanismu Unie. Přihlédnou k tomu, že složení modulů nebo jiných kapacit pro odezvu může záviset na druhu katastrofy a na zvláštních potřebách s ní spojených.



5. Členské státy mohou s výhradou odpovídajících bezpečnostních záruk poskytnout informace o příslušných vojenských kapacitách, které by mohly být použity jako poslední možnost v rámci pomoci prostřednictvím mechanismu Unie, jako je například doprava a logistická či zdravotnická podpora.
6. Členské státy poskytnou Komisi příslušné informace o odbornících, modulech a dalších kapacitách pro odezvu, které vyčleňují pro účely pomoci prostřednictvím mechanismu Unie podle odstavců 1 až 5, a tyto informace v případě potřeby aktualizují.
7. Členské státy určí kontaktní místa podle čl. 8 písm. b) a informují o nich Komisi.
8. Členské státy přijmou vhodná opatření v rámci připravenosti za účelem usnadnění podpory hostitelského státu.
9. Členské státy s podporou Komise přijmou vhodná opatření podle článku 23 k zajištění včasné dopravy pomoci, kterou nabízejí.

#### Článek 10

##### Plánování operací

1. Komise a členské státy spolupracují s cílem zlepšit plánování operací odezvy na katastrofy v rámci mechanismu Unie, mimo jiné vytvářením scénářů odezvy na katastrofy, mapováním prostředků a vypracováváním plánů pro nasazení kapacit pro odezvu.
2. Při plánování operací odezvy na humanitární krizi mimo Unii Komise a členské státy určí a podpoří součinnost mezi financováním pomoci v oblasti civilní ochrany a humanitární pomoci ze strany Unie a členských států.

#### Článek 11

##### Evropská kapacita pro odezvu na mimořádné události

1. Zřizuje se evropská kapacita pro odezvu na mimořádné události (dále jen „evropská kapacita“). Sestává z dobrovolného souboru předem vyčleněných kapacit členských států pro odezvu a zahrnuje moduly, další kapacity pro odezvu a odborníky.
2. Komise stanoví na základě zjištěných rizik druhy a množství klíčových kapacit pro odezvu potřebných pro evropskou kapacitu (dále jen „cíle kapacity“).
3. Komise stanoví požadavky na kvalitu kapacit pro odezvu, které členské státy vyčlení pro evropskou kapacitu. Požadavky na kvalitu vycházejí ze zavedených mezinárodních norem, pokud tyto normy již existují. Členské státy odpovídají za zajištění kvality svých kapacit pro odezvu.

4. Komise zřídí a spravuje proces certifikace a registrace kapacit pro odezvu, které členské státy vyčlení pro evropskou kapacitu.

5. Členské státy dobrovolně určí a vypracují registrační soupis kapacit pro odezvu, které vyčlení pro evropskou kapacitu. Registrace mezinárodních modulů poskytovaných dvěma nebo více členskými státy je prováděna společně všemi dotčenými členskými státy.

6. Kapacity pro odezvu, které členské státy zpřístupní pro evropskou kapacitu, jsou kdykoli k dispozici pro vnitrostátní potřeby členských států.

7. Kapacity pro odezvu, které členské státy zpřístupní pro evropskou kapacitu, jsou k dispozici pro operace v oblasti odezvy prováděné v rámci mechanismu Unie na základě žádosti o pomoc prostřednictvím střediska. Konečné rozhodnutí o jejich nasazení učiní členské státy, které příslušnou kapacitu pro odezvu registrovaly. Pokud mimořádné vnitrostátní události, vyšší moc nebo ve výjimečných případech jiné závažné důvody brání členskému státu ve zpřístupnění těchto kapacit pro odezvu na konkrétní katastrofu, informuje tento členský stát co nejdříve Komisi s odkazem na tento článek.

8. V případě nasazení podléhají kapacity členských států pro odezvu i nadále jejich velení a řízení a pokud mimořádná vnitrostátní události, vyšší moc nebo ve výjimečných případech jiné závažné důvody brání členskému státu v dalším poskytování těchto kapacit pro odezvu, mohou být po konzultaci s Komisí staženy. Komise podle potřeby usnadňuje koordinaci mezi různými kapacitami pro odezvu prostřednictvím střediska v souladu s články 15 a 16.

9. Členské státy a Komise zajistí odpovídající informovanost veřejnosti o zásazích, do nichž je zapojena evropská kapacita.

#### Článek 12

##### Řešení nedostatků v kapacitách pro odezvu

1. Komise sleduje pokrok při plnění cílů kapacity stanovených v souladu s čl. 11 odst. 2 a zjišťuje potenciálně významné nedostatky v kapacitě pro odezvu v rámci evropské kapacity.
2. Jsou-li zjištěny potenciálně významné nedostatky, Komise posoudí, zda mají členské státy k dispozici nezbytné kapacity mimo rámec evropské kapacity.
3. Komise podporuje členské státy v tom, aby samostatně nebo prostřednictvím konsorcia členských států spolupracujících v oblasti společných rizik, řešily veškeré nedostatky ve strategických kapacitách, které byly zjištěny podle odstavce 2. Komise může členské státy v těchto činnostech podporovat v souladu s článkem 20 a čl. 21 odst. 1 písm. i) a j) a odst. 2.
4. Komise každé dva roky informuje Evropský parlament a Radu o pokroku dosaženém při plnění cílů kapacity a o zbývajících nedostacích evropské kapacity.

## Článek 13

**Odborná příprava, cvičení, získané zkušenosti a šíření znalostí**

1. Komise v rámci mechanismu Unie plní tyto úkoly v oblasti školení, cvičení, získaných zkušeností a šíření znalostí:

a) vytvoření a řízení programu odborné přípravy pro pracovníky civilní ochrany a pracovníky zapojené do zvládání mimořádných událostí v oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně. Program zahrnuje společné kurzy a systém výměny odborníků, v jehož rámci mohou být jednotlivci dočasně vysláni do jiných členských států.

Program odborné přípravy je zaměřen na zlepšení koordinace, slučitelnosti a doplňkovosti mezi kapacitami podle článků 9 a 11 a zvyšování odborné způsobilosti odborníků podle čl. 8 písm. d) a f);

b) vytvoření a řízení sítě odborné přípravy otevřené centrům odborné přípravy pro pracovníky civilní ochrany a pracovníky působící v oblasti zvládání mimořádných událostí, jakož i další příslušné subjekty a instituce v oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně.

Sít odborné přípravy se zaměřuje na:

- i) zdokonalení všech fází zvládání katastrof s ohledem na přizpůsobování se změně klimatu a její zmírnění;
  - ii) vytváření synergií mezi členy prostřednictvím výměny zkušeností a osvědčených postupů, příslušného výzkumu, získaných zkušeností, kurzů a pracovních seminářů, cvičení a pilotních projektů; a
  - iii) vypracování pokynů k odborné přípravě v oblasti civilní ochrany včetně odborné přípravy v oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně, a to na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni;
- c) vypracování strategického rámce, který stanoví cíle a úlohu cvičení, dlouhodobého souhrnného plánu nastiňujícího priority cvičení, jakož i vypracování a řízení programu cvičení;
- d) vytvoření a řízení programu zaměřeného na zkušenosti získané z provedených opatření v oblasti civilní ochrany v rámci mechanismu Unie, včetně aspektů uceleného cyklu zvládání katastrof s cílem poskytnout široký základ pro procesy učení a rozvíjení znalostí. Tento program zahrnuje:
- i) sledování, analýzu a hodnocení všech příslušných opatření v oblasti civilní ochrany v rámci mechanismu Unie;

ii) podporu uplatňování získaných zkušeností s cílem zajistit základnu opírající se o zkušenosti, z níž má vycházet rozvoj činností v rámci cyklu zvládání katastrof; a

iii) vypracování metod a nástrojů pro shromažďování, analýzu, propagaci a uplatňování získaných zkušeností.

Program dále případně obsahuje zkušenosti získané ze zásahů mimo Unii, pokud jde o využívání spojitostí a součinnosti mezi pomocí poskytovanou v rámci mechanismu Unie a humanitární reakce;

e) vypracování pokynů týkajících se šíření znalostí a provádění jednotlivých úkolů uvedených v písmenech a) až d) na úrovni členských států; a

f) podněcování a podpora zavádění a využívání vhodných nových technologií pro účely mechanismu Unie.

2. Při plnění úkolů stanovených v odstavci 1 Komise zvláště zohlední potřeby a zájmy členských států, které jsou vystaveny obdobným rizikům katastrof.

3. Na žádost členského státu, třetí země nebo OSN či jejich agentur může Komise na místě nasadit odborný tým, aby poskytoval poradenství týkající se opatření v oblasti připravenosti.

## KAPITOLA IV

## ODEZVA

## Článek 14

**Oznamování katastrof uvnitř Unie**

1. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo bezprostřední hrozby takové katastrofy, která má či může mít přeshraniční dopady nebo zasahuje či může zasáhnout jiné členské státy, oznámí členský stát, v němž ke katastrofě došlo nebo může pravděpodobně dojít, tuto skutečnost neprodleně potenciálně zasaženým členským státům, jakož i Komisi, jestliže jsou dopady potenciálně významné.

První pododstavec se nepoužije, pokud již byla oznamovací povinnost zakotvena v jiných právních předpisech Unie, ve Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii nebo v platných mezinárodních dohodách.

2. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo bezprostřední hrozby takové katastrofy, která pravděpodobně povede k žádosti o pomoc ze strany jednoho nebo více členských států, oznámí členský stát, v němž ke katastrofě došlo nebo může pravděpodobně dojít, tuto skutečnost neprodleně Komisi, pokud lze očekávat případnou žádost o poskytnutí pomoci prostřednictvím střediska, s cílem umožnit Komisi, aby v případě potřeby uvědomila ostatní členské státy a aktivovala své příslušné složky.

3. Oznámení uvedená v odstavcích 1 a 2 jsou šířena prostřednictvím společného komunikačního systému.

#### Článek 15

##### Odezva na katastrofy uvnitř Unie

1. V případě katastrofy uvnitř Unie nebo v případě bezprostřední hrozby takové katastrofy může zasažený členský stát požádat o pomoc prostřednictvím střediska. Žádost je formulována co nejkonkrétnějším způsobem.

2. Ve výjimečných situacích zvýšeného rizika může členský stát požádat také o pomoc ve formě dočasného předběžného umístění kapacit pro odezvu.

3. Po obdržení žádosti o pomoc Komise podle situace a neprodleně:

- a) odešle žádost kontaktním místům ostatních členských států;
- b) ve spolupráci se zasaženým členským státem shromáždí ověřené informace o situaci a rozešle je členským státům;
- c) v konzultaci s žádajícím členským státem vypracuje doporučení pro poskytnutí pomoci prostřednictvím mechanismu Unie podle potřeb v terénu a případných vhodných předem vytvořených plánů, jak je uvedeno v čl. 10 odst. 1, vybídne členské státy, aby nasadily specifické kapacity a usnadnily koordinaci požadované pomoci; a
- d) přijme další opatření s cílem usnadnit koordinaci odezvy.

4. Každý členský stát, jemuž je určena žádost o poskytnutí pomoci prostřednictvím mechanismu Unie, neprodleně určí, zda je schopen požadovanou pomoc poskytnout, a uvědomí o tom žádající členský stát prostřednictvím společného komunikačního systému, přičemž uvede rozsah, podmínky a popřípadě náklady na pomoc, kterou by mohl poskytnout. Středisko průběžně informuje členské státy.

5. Za řízení asistenčních zásahů je odpovědný žádající členský stát. Orgány žádajícího státu stanoví obecné zásady a v případě potřeby vymezí hranice pro plnění úkolů svěřených modulům nebo jiným kapacitám pro odezvu. O podrobnostech způsobu plnění uvedených úkolů rozhoduje odpovědná osoba pověřená členským státem, který pomoc poskytuje. Žádající členský stát může rovněž požádat o nasazení odborného týmu za účelem podpory při posuzování situace, usnadnění koordinace na místě (mezi týmy členských států) nebo poskytování odborného poradenství.

6. Žádající členský stát přijme vhodná opatření k usnadnění podpory hostitelského státu v oblasti příchozí pomoci.

7. Úlohou Komise uvedenou v tomto článku nejsou dotčeny pravomoci členských států a odpovědnost za jejich týmy,

moduly a jiné podpůrné kapacity, včetně vojenských kapacit. Podpora nabízená Komisí zejména nezahrnuje velení ani řízení týmů členských států, modulů a další podpory, která je nasazena dobrovolně v souladu s koordinací na úrovni ústředí a na místě.

#### Článek 16

##### Podpora soudržnosti při odezvu na katastrofy mimo Unii

1. V případě katastrofy mimo Unii nebo v případě bezprostřední hrozby takové katastrofy může zasažená země požádat o pomoc prostřednictvím střediska. O pomoc může rovněž požádat OSN a její agentury nebo příslušná mezinárodní organizace nebo lze o pomoc požádat jejich prostřednictvím.

2. Zásahy podle tohoto článku se mohou provádět formou autonomního asistenčního zásahu nebo jako příspěvek k zásahu vedeného mezinárodní organizací. Koordinace Unie je plně začleněna do celkové koordinace zajišťované Úřadem OSN pro koordinaci humanitární pomoci (OCHA) a respektuje jeho vedoucí úlohu.

3. Komise bude podporovat soulad při poskytování pomoci prostřednictvím těchto opatření:

- a) udržování dialogu s kontaktními místy členských států za účelem zajištění efektivního a soudržného příspěvku odezvy Unie na katastrofy prostřednictvím mechanismu Unie k celkovému úsilí v oblasti pomoci, a to zejména:
  - i) okamžitým informováním členských států o úplných žádostech o pomoc,
  - ii) podporou společného posouzení situace a potřeb, poskytováním odborného poradenství nebo usnadněním koordinace na místě, kde je pomoc poskytována, prostřednictvím přítomnosti odborného týmu civilní ochrany,
  - iii) sdílením příslušných posouzení a analýz se všemi příslušnými subjekty,
  - iv) poskytováním přehledu pomoci nabízené členskými státy a dalšími subjekty,
  - v) poradenstvím ohledně druhu nutné pomoci s cílem zajistit, že poskytnutá pomoc je v souladu s posouzením potřeb, a
  - vi) pomocí při překonávání veškerých praktických obtíží při poskytování pomoci v oblastech, jako jsou tranzit a cla;

b) neprodlené vypracování doporučení, pokud možno ve spolupráci se zasaženou zemí, podle potřeb v terénu a případných vhodných předem vytvořených plánů, vybídnutí členských států, aby nasadily specifické kapacity, a usnadnění koordinace vyžádané pomoci;

- c) udržování spojení s postiženou zemí na technických podrobnostech, například v otázce konkrétní potřeby pomoci, přijímání nabídek a praktických opatření pro přijímání a distribuci pomoci na místě;
- d) udržování spojení s OCHA nebo podpora tohoto subjektu a spolupráce s ostatními příslušnými subjekty přispívajícími k celkovému úsilí v oblasti pomoci s cílem maximalizovat součinnost, usilovat o doplňkovost a zabránit zdvojení činnosti a nedostatkům; a
- e) udržování spojení se všemi příslušnými subjekty, zejména v závěrečné fázi asistenčních zásahů v rámci mechanismu Unie, s cílem usnadnit hladké předání.

4. Aniž je dotčena úloha Komise, jak je vymezena v odstavci 3, a při dodržení požadavku na okamžitou operativní odezvu prostřednictvím mechanismu Unie, Komise při aktivaci mechanismu Unie uvědomí Evropskou službu pro vnější činnost, aby byl zajištěn soulad mezi činností civilní ochrany a celkovými vztahy Unie s postiženou zemí. Komise v souladu s odstavcem 2 v plném rozsahu informuje členské státy.

5. Na místě je pro delegaci Unie podle potřeby zajištěna styčná osoba, která této delegaci usnadňuje navázání kontaktů s vládou zasažené země. V případě potřeby poskytuje delegace Unie logistickou podporu odborným týmům civilní ochrany uvedeným v odst. 3 písm. a) bodu ii).

6. Každý členský stát, jemuž je prostřednictvím mechanismu Unie adresována žádost o poskytnutí pomoci, neprodleně určí, zda je schopen požadovanou pomoc poskytnout, uvědomí o tom středisko prostřednictvím společného komunikačního systému, přičemž uvede rozsah a podmínky pomoci, kterou by mohl poskytnout. Středisko průběžně informuje členské státy.

7. Mechanismus Unie lze rovněž použít k poskytování podpory v oblasti civilní ochrany v rámci konzulární pomoci občanům Unie při katastrofách ve třetích zemích, jestliže o ni požádají konzulární orgány dotčených členských států.

8. Podle žádosti o pomoc může Komise přijmout další nezbytná podpůrná a doplňková opatření pro zajištění soudržnosti při poskytování pomoci.

9. Koordinací v rámci mechanismu Unie nejsou dotčeny dvoustranné kontakty mezi členskými státy a zasaženou zemí ani spolupráce mezi členskými státy a OSN a jinými příslušnými mezinárodními organizacemi. Tyto dvoustranné kontakty mohou být rovněž využity jako příspěvek ke koordinaci prostřednictvím mechanismu Unie.

10. Úlohou Komise uvedenou v tomto článku nejsou dotčeny pravomoci členských států a odpovědnost za jejich týmy, moduly a jinou podporu, včetně vojenských kapacit. Podpora nabízená Komisí zejména nezahrnuje velení ani řízení týmů členských států, modulů a další podpory, která je nasazena dobrovolně v souladu s koordinací na úrovni ústředí a na místě.

11. Úsilí o součinnost zahrnuje i jiné nástroje Unie, zejména opatření financovaná v rámci nařízení (ES) č. 1257/96. Komise zajistí koordinaci mezi nástroji a v případě potřeby dále zajistí, aby opatření členských států v oblasti civilní ochrany přispívající k rozsáhlejší humanitární reakci byla v rámci možností financována podle tohoto rozhodnutí.

12. Vždy, když je mechanismus Unie aktivován, členské státy poskytující pomoc při katastrofách informují o svých činnostech v plném rozsahu středisko.

13. Týmy a moduly členských států, které se na místě podílejí na zásahu prostřednictvím mechanismu Unie, udržují úzké spojení se střediskem a odbornými týmy na místě podle odst. 3 písm. a) bodu ii).

#### Článek 17

##### Podpora na místě

1. Komise může vybrat, jmenovat a vyslat odborný tým složený z odborníků poskytnutých členskými státy:

- a) v případě katastrofy mimo Unii podle čl. 16 odst. 3;
- b) v případě katastrofy uvnitř Unie podle čl. 15 odst. 5;
- c) na základě žádosti o odborné poradenství v oblasti prevence v souladu s čl. 5 odst. 2; nebo
- d) na základě žádosti o odborné poradenství v oblasti připravenosti v souladu s čl. 13 odst. 3.

Do týmu mohou být začleněni odborníci z Komise a dalších subjektů Unie, aby tým podpořili a usnadnili udržování kontaktů se střediskem. Do týmu mohou být začleněni odborníci vyslaní OCHA nebo jinými mezinárodními organizacemi, aby posílili spolupráci a usnadnili společná posouzení.

2. Výběr a jmenování odborníků se řídí tímto postupem:

- a) členské státy navrhnou na vlastní odpovědnost odborníky, kteří mohou být vysláni jakožto členové odborných týmů;

b) Komise vybírá odborníky a vedoucího těchto týmů podle jejich kvalifikace a zkušeností, mimo jiné na základě úrovně absolvovaných školení v rámci mechanismu Unie, předchozích zkušeností z misí uskutečněných v rámci mechanismu Unie a v oblasti jiné mezinárodní pomoci. Výběr je založen také na jiných kritériích, mimo jiné na jazykových schopnostech, aby se zajistilo, že tým jako celek má k dispozici schopnosti nezbytné v konkrétní situaci; a

c) Komise jmenuje odborníky nebo vedoucí týmu pro misi na základě dohody s členským státem, který je navrhl.

3. Pokud jsou vysílány odborné týmy, usnadňují koordinaci mezi zásahovými týmy členských států a udržují kontakty s příslušnými orgány žádajícího státu, jak je uvedeno v čl. 8 písm. d). Středisko udržuje úzké styky s odbornými týmy a poskytuje jim pokyny a logistickou podporu.

#### Článek 18

##### Doprava a vybavení

1. V případě katastrofy uvnitř či vně Unie může Komise podporovat členské státy při získávání přístupu ke zdrojům vybavení nebo dopravy, a to:

a) poskytováním a sdílením informací o zdrojích vybavení a dopravy, které mohou být zpřístupněny členskými státy, s cílem usnadnit sdružování těchto zdrojů vybavení nebo dopravy;

b) podporou členských států při určování dopravních zdrojů, jež mohou být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu, a usnadňování přístupu k nim;

c) podporou členských států při určování vybavení, které může být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu.

2. Komise může doplnit dopravní zdroje poskytované členskými státy poskytnutím dodatečných dopravních zdrojů nezbytných k zajištění rychlé odezvy na katastrofy.

#### KAPITOLA V

##### FINANČNÍ USTANOVENÍ

#### Článek 19

##### Rozpočtové zdroje

1. Finanční krytí pro provádění mechanismu Unie na období let 2014 až 2020 se stanoví na 368 428 000 EUR v běžných cenách.

Částka 223 776 000 EUR v běžných cenách pochází z okruhu 3 „Bezpečnost a občanství“ víceletého finančního rámce a částka 144 652 000 EUR v běžných cenách z okruhu 4 „Globální Evropa“.

Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého rozpočtového rámce.

2. Prostředky plynoucí z náhrady nákladů vynaložených příjemci na opatření odezvy na katastrofy představují účelově vázané příjmy ve smyslu čl. 18 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Příděl finančních prostředků uvedený v odstavci 1 může zahrnovat rovněž výdaje vztahující se na přípravu, sledování, kontrolu, audit a hodnocení přímo nezbytné k řízení mechanismu Unie a k dosažení jeho cílů.

Takové výdaje mohou zahrnovat zejména studie, schůzky odborníků, informační a komunikační činnosti, včetně sdělování politických priorit Unie týkajících se obecných cílů mechanismu Unie, výdaje na síť informačních technologií zaměřené na zpracování a výměnu informací, včetně jejich propojení se stávajícími nebo budoucími systémy, určenými k podpoře výměny dat napříč odvětvími, a se souvisejícím vybavením, jakož i veškeré další výdaje na technickou a administrativní pomoc, jež Komisí vzniknou při řízení programu.

4. Finanční krytí uvedené v odstavci 1 se v období let 2014 až 2020 přiděluje v souladu s procentními podíly uvedenými v příloze I.

5. Komise rozdělení uvedené v příloze I přezkoumá s ohledem na výsledek průběžného hodnocení podle čl. 34 odst. 2 písm. a). Je-li to v návaznosti na výsledky tohoto hodnocení nezbytné, je Komise zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, aby upravila jednotlivé číselné údaje v příloze I o více než 8 a nejvýše o 16 procentních bodů. Tyto akty v přenesené pravomoci se přijmou do 30. června 2017.

6. V závažných naléhavých případech, kdy je nutné provést revizi rozpočtových zdrojů vyčleněných na opatření v oblasti odezvy, je Komise zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 31, aby mohla v rámci dostupných rozpočtových prostředků upravit jednotlivé číselné údaje uvedené v příloze I o více než 8 a nejvýše o 16 procentních bodů.

#### Článek 20

##### Způsobilá obecná opatření

Za účelem zlepšení předcházení katastrofám, připravenosti a účinné odezvy na ně jsou pro finanční pomoc způsobilá tato obecná opatření:

a) studie, průzkumy, modelování a vytváření scénářů s cílem usnadnit sdílení znalostí, osvědčených postupů a informací;

- b) odborná příprava, cvičení, pracovní semináře, výměna zaměstnanců a odborníků, vytváření sítí, demonstrační projekty a přenos technologií;
- c) opatření v oblasti monitorování, posuzování a hodnocení;
- d) informování veřejnosti, vzdělávání a zvyšování povědomí a související činnosti šíření informací, které zapojí občany do prevence a minimalizace dopadů katastrof v Unii a které pomáhají občanům Unie chránit se účinnějším a udržitelnějším způsobem;
- e) zavedení a provádění programu vycházejícího z poznatků získaných ze zásahů a cvičení v rámci mechanismu Unie, včetně zkušeností z oblastí týkajících se prevence a připravenosti; a
- f) komunikační činnosti a opatření ke zvýšení povědomí o práci civilní ochrany členských států a Unie v oblasti předcházení katastrofám, připravenosti a odezvy na ně.
- h) podporování činností v rámci připravenosti popsanych v článku 13;
- i) rozvíjení evropské kapacity uvedené v článku 11 v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.
- j) zjišťování nedostatků evropské kapacity v souladu s článkem 12 a podpora členských států při řešení těchto nedostatků spolufinancováním nových kapacit pro odezvu, a to maximálně do výše 20 % způsobilých nákladů a za podmínky, že
  - i) potřeba nových kapacit je potvrzena na základě posouzení rizik;
  - ii) v průběhu procesu zjišťování nedostatků podle článku 12 se ukáže, že členské státy nemají tyto kapacity k dispozici;
  - iii) tyto kapacity jsou vyvíjeny členskými státy, ať už jednotlivě, nebo prostřednictvím konsorcia;
  - iv) tyto kapacity jsou minimálně na dva roky vyčleněny pro potřeby dobrovolného společného souboru; a
  - v) takové spolufinancování uvedených kapacit je nákladově efektivní.

#### Článek 21

##### Způsobilá opatření v oblasti prevence a připravenosti

1. Pro finanční pomoc jsou způsobilá tato opatření v oblasti prevence a připravenosti:
  - a) spolufinancování projektů, studií, pracovních seminářů, průzkumů a podobných opatření a činností uvedených v článku 5;
  - b) spolufinancování vzájemných hodnocení podle čl. 6 písm. d) a čl. 8 písm. j);
  - c) zachovávání funkcí poskytovaných střediskem v souladu s čl. 8 písm. a);
  - d) příprava na mobilizaci a vyslání odborných týmů uvedených v čl. 8 písm. d) a v článku 17 a vytvoření a udržování nouzové kapacity prostřednictvím sítě vyškolených odborníků z členských států, jak je uvedeno v čl. 8 písm. f);
  - e) zřízení a udržování společného komunikačního systému a nástrojů umožňujících komunikaci a sdílení informací mezi střediskem a kontaktními místy členských států a dalších účastníků v rámci mechanismu Unie;
  - f) přispívání k rozvoji nadnárodních systémů detekce a včasného varování a upozornění v evropském zájmu s cílem umožnit rychlou odezvu, jakož i podporovat vzájemné propojení mezi vnitrostátními systémy včasného varování a upozornění a jejich napojení na středisko a společný komunikační systém. Tyto systémy berou ohled na stávající i budoucí informační, monitorovací nebo detekční zdroje a systémy a vycházejí z nich;
  - g) plánování operací odezvy podle mechanismu Unie v souladu s článkem 10;
  - k) zajištění dostupnosti logistické podpory pro odborné týmy uvedené v čl. 17 odst. 1;
  - l) usnadňování koordinace mezi členskými státy, pokud jde o předběžné umístění kapacit pro odezvu na katastrofy uvnitř Unie podle čl. 8 písm. g);
  - m) podpora poskytování poradenství ohledně opatření pro předcházení rizikům a připravenost na ně nasazením odborného týmu na místě na žádost členského státu, třetí země, Organizace spojených národů nebo jejich agentur podle čl. 5 odst. 2 a čl. 13 odst. 3.
2. Způsobilé k získání finanční pomoci na opatření uvedené v odst. 1 písm. i) jsou pouze:
  - a) náklady na úrovni Unie spojené s vytvořením a řízením evropské kapacity a přidružených procesů uvedených v článku 11;
  - b) náklady na povinné kurzy odborné přípravy, cvičení a pracovní semináře nezbytné k certifikaci kapacit členských států v oblasti odezvy pro účely evropské kapacity (dále jen „náklady na certifikaci“). Náklady na certifikaci se mohou skládat z jednotkových nákladů nebo paušálních částek stanovených podle typu kapacity, které pokrývají až 100 % způsobilých nákladů;

- c) jednorázové náklady nezbytné pro zvýšení úrovně kapacit pro odevzu členských států z úrovně čistě vnitrostátního použití na stav pohotovosti a dostupnosti, kdy jsou připraveny k nasazení jakožto součást evropské kapacity v souladu s požadavky na kvalitu dobrovolného společného souboru kapacit a s doporučeními formulovanými v rámci procesu certifikace (dále jen „náklady na úpravu“). Do nákladů na úpravu mohou být zahrnuty náklady spojené s interoperabilitou modulů a dalších kapacit pro odevzu, autonomií, soběstačností, přenositelností, balením a podobné náklady, jakož i náklady spojené s vytvářením mnohonárodních kapacit pro odevzu (například pracovní semináře, odborná příprava, vypracování společných metodik, standardů, postupů a podobné činnosti), jestliže tyto náklady konkrétně souvisí se zapojením daných kapacit do dobrovolného společného souboru kapacit. Nejsou zahrnuty náklady na vybavení nebo lidské zdroje nezbytné pro prvotní vytvoření kapacit pro odevzu nebo průběžnou údržbu nebo provozní náklady. Tyto náklady na úpravu se mohou skládat z jednotkových nákladů nebo paušálních částek stanovených podle typu kapacity, které pokrývají až 100 % způsobilých nákladů, jestliže nepřesáhnou 30 % průměrných nákladů na vytvoření kapacity; a
- d) náklady na vypracování a správu rámcových smluv, rámcových dohod o partnerství nebo podobných ujednání, které mají řešit dočasné nedostatky při mimořádných katastrofách, přičemž je uplatňován přístup zohledňující širokou škálu rizik.

Financování podle písmene d) tohoto odstavce:

- i) může zahrnovat náklady nebo poplatky nezbytné pro účely návrhu, přípravy, sjednání, uzavření a správy smluv nebo ujednání, jakož i náklady na vytvoření standardních provozních postupů a cvičení, které mají zajistit účinné využívání prostředků. Toto financování může rovněž zahrnovat maximálně 40 % nákladů na zajištění rychlého přístupu k prostředkům;
- ii) nezahrnuje náklady na nákup nebo vývoj nových kapacit pro odevzu ani náklady na provoz těchto dodatečných kapacit při katastrofě. Náklady na provoz těchto dodatečných kapacit při katastrofě nesou členské státy žádající o pomoc;
- iii) nepřesáhne 10 % finančního krytí uvedeného v čl. 19 odst. 1. V případě, že je tohoto stropu 10 % dosaženo před koncem programovacího období, a je-li to nezbytné pro zajištění řádného fungování mechanismu Unie, je možné uvedený strop 10 % prostřednictvím prováděcích aktů překročit až o 5 procentních bodů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2.

#### Článek 22

##### Způsobilá opatření v oblasti odevzy

Pro finanční pomoc jsou způsobilá tato opatření v oblasti odevzy:

- a) vyslání odborných týmů uvedených v čl. 17 odst. 1 spolu s logistickou podporou a vyslání odborníků uvedených v čl. 8 písm. d) a e);
- b) podpora členských států při získávání přístupu ke zdrojům vybavení a dopravy podle článku 23 v případě katastrofy; a
- c) přijetí dalších nezbytných podpůrných a doplňkových opatření v návaznosti na žádost o pomoc v zájmu usnadnění koordinace odevzy co nejúčinnějším způsobem.

#### Článek 23

##### Způsobilá opatření související se zdroji vybavení a dopravy

1. Pro finanční pomoc za účelem umožnění přístupu ke zdrojům vybavení a dopravy v rámci mechanismu Unie jsou způsobilá tato opatření:

- a) poskytování a sdílení informací o zdrojích vybavení a dopravy, které se členské státy rozhodnou zpřístupnit, s cílem usnadnit sdružování těchto zdrojů vybavení nebo dopravy;
- b) podpora členských států při určování dopravních zdrojů, jež mohou být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu, a usnadňování přístupu k nim;
- c) podpora členských států při určování vybavení, které může být dostupné z jiných zdrojů včetně komerčního trhu; a
- d) financování dopravních zdrojů potřebných pro zajištění rychlé odevzy na katastrofy. Tato opatření jsou způsobilá pro finanční podporu, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:
- i) žádost o pomoc byla podána v rámci mechanismu Unie v souladu s články 15 a 16;
- ii) tyto další dopravní zdroje jsou nezbytné pro zajištění účinnosti odevzy na katastrofy v rámci mechanismu Unie;
- iii) pomoc odpovídá potřebám určeným střediskem a je poskytována podle doporučení stanovených tímto střediskem souvisejících s technickými specifikacemi, kvalitou, časem a podmínkami poskytování;

iv) pomoc byla schválena žadající zemí, a to přímo nebo prostřednictvím Organizace spojených národů nebo jejích agentur nebo příslušné mezinárodní organizace v rámci mechanismu Unie; a

v) v případě katastrof ve třetích zemích pomoc doplňuje případnou celkovou humanitární reakci Unie.

2. Výše finanční podpory Unie na dopravní zdroje nepřekročí 55 % celkových způsobilých nákladů.

3. Finanční podpora Unie na dopravu může navíc pokrývat maximálně 85 % celkových způsobilých nákladů v těchto situacích:

a) náklady jsou spojeny s dopravou kapacit předem vyčleněných pro dobrovolný společný soubor podle článku 11; nebo

b) pomoc je nezbytná pro řešení zásadní potřeby a není dostupná v dobrovolném společném souboru nebo není dostupná v dostatečné míře.

4. Finanční podpora Unie na dopravní zdroje může navíc pokrývat maximálně 100 % celkových způsobilých nákladů uvedených v bodech i), ii) a iii), jestliže je to nezbytné k zajištění toho, aby sdružování pomoci členských států bylo operativně účinné, a jestliže jsou náklady spojeny s některou z uvedených situací:

i) krátkodobý pronájem skladovací kapacity za účelem dočasného uskladnění pomoci členských států s cílem usnadnit její koordinovanou dopravu;

ii) úprava balení pomoci členských států s cílem maximálně využít dostupné dopravní kapacity nebo s cílem vyhovět specifickým operačním požadavkům; nebo

iii) místní doprava sdružené pomoci s cílem zajistit její koordinované dodání v cílové destinaci v žadající zemi.

Finanční podpora Unie podle tohoto odstavce nepřesáhne v rámci jednotlivých aktivování mechanismu Unie částku 75 000 EUR v běžných cenách. Ve výjimečných případech může být tento strop prostřednictvím prováděcích aktů překročen. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2.

5. V případě sdružování dopravních operací, do kterých je zapojeno několik členských států, se může některý členský stát ujmout vedení ve věci žádosti o finanční podporu Unie pro celou operaci.

6. Pokud členský stát požaduje, aby Komise zadala zakázku na dopravní služby, požádá Komise o částečnou úhradu nákladů v souladu s mírami financování uvedenými v odstavcích 2, 3 a 4.

7. Pro finanční podporu Unie na náklady na dopravní zdroje podle tohoto článku jsou způsobilé: veškeré náklady na přesun dopravních zdrojů, včetně nákladů na všechny služby, poplatky, logistiku a manipulaci, pohonné hmoty, popřípadě na ubytování a jiné nepřímé náklady, jako jsou daně a cla a náklady na tranzit.

#### Článek 24

##### Příjemci

Granty podle tohoto rozhodnutí lze udělovat právníkům osobám soukromého i veřejného práva.

#### Článek 25

##### Druhy finančních opatření a prováděcí postupy

1. Komise provádí finanční pomoc Evropské unie v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.

2. Finanční pomoc na základě tohoto rozhodnutí může být poskytnuta v některé z forem stanovených nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012, zejména ve formě grantů, náhrady výdajů, zadávání veřejných zakázek či příspěvků do svěreneckých fondů.

3. Za účelem provádění tohoto rozhodnutí přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů roční pracovní programy, s výjimkou opatření spadajících do oblasti odezvy na katastrofy podle kapitoly IV, které nelze upravit předem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2. Roční pracovní programy stanoví sledované cíle, očekávané výsledky, způsob provedení a celkovou částku programu. Obsahují také popis financovaných opatření, určení částky přidělené na každé opatření a orientační harmonogram provádění. Pokud jde o finanční pomoc podle čl. 28 odst. 2, jsou v ročních pracovních programech popsána opatření plánovaná pro každou uvedenou zemi.

#### Článek 26

##### Doplňkovost a soudržnost opatření Unie

1. Opatření, která obdrží finanční podporu na základě tohoto rozhodnutí, neobdrží pomoc z jiných finančních nástrojů Unie.

Komise zajistí, aby jí žadatelé o finanční podporu v rámci tohoto rozhodnutí a příjemci takové pomoci poskytli informace o finanční pomoci obdržené z jiných zdrojů, včetně souhrnného rozpočtu Unie, a informace o podaných žádostech o takovou pomoc.



2. Úsilí o součinnost a doplňkovost zahrnuje i jiné nástroje Unie. V případě reakce na humanitární krize ve třetích zemích zajistí Komise doplňkovost a soudržnost opatření financovaných na základě tohoto rozhodnutí a opatření financovaných na základě nařízení (ES) č. 1257/96.

3. Pokud pomoc v rámci mechanismu Unie přispívá k humanitární reakci Unie, zejména při složitých mimořádných událostech, opatření, na něž je poskytována finanční pomoc na základě tohoto rozhodnutí, musí vycházet ze zjištěných potřeb a musí být v souladu s humanitárními zásadami a zásadami využití civilní ochrany a vojenských zdrojů v souladu s Evropským konsensem o humanitární pomoci.

#### Článek 27

##### Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení byly finanční zájmy Unie chráněny uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním, a to prostřednictvím účinných kontrol a v případě zjištění nesrovnalostí také pomocí zpětného získání neoprávněně vyplacených částek a případně pomocí účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provést audit na základě dokumentů a kontrol na místě u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky EU na základě tohoto rozhodnutí.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013<sup>(1)</sup> a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96<sup>(2)</sup>, aby se zjistilo, zda nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie, pokud jde o grantovou dohodu nebo rozhodnutí o grantu nebo smlouvu, které jsou financované podle tohoto rozhodnutí.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto rozhodnutí musí obsahovat ustanovení, která výslovně

<sup>(1)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

<sup>(2)</sup> Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

zmocňují Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

#### KAPITOLA VI

##### OBEČNÁ USTANOVENÍ

#### Článek 28

##### Třetí země a mezinárodní organizace

- Mechanismus Unie je otevřen účasti:
  - zemí Evropského sdružení volného obchodu (ESVO), které jsou členy Evropského hospodářského prostoru (EHP), a to v souladu s podmínkami stanovenými v Dohodě o EHP, a dalších evropských zemí, pokud tak stanoví dohody a postupy;
  - přistupujících zemí, kandidátských zemí a potenciálních kandidátů v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami pro účast těchto zemí v programech Unie stanovených příslušnými rámcovými dohodami a rozhodnutími Rady přidružení nebo obdobnými ujednáními.

2. Finanční pomoc uvedená v článku 20 a čl. 21 odst. 1 písm. a), b), f) a h) může být poskytnuta též kandidátským zemím a potenciálním kandidátům, jež se neúčastní mechanismu Unie, jakož i zemím účastnícím se evropské politiky sousedství, pokud tato finanční pomoc doplňuje financování na základě budoucího legislativního aktu Unie o nástroji předvstupní pomoci (NPP II) a budoucího legislativního aktu Unie o evropském nástroji sousedství.

3. Mezinárodní nebo regionální organizace mohou spolupracovat na činnostech v rámci mechanismu Unie, pokud to umožňují dvoustranné nebo mnohostranné dohody mezi těmito organizacemi a Uní.

#### Článek 29

##### Příslušné orgány

Pro účely použití tohoto rozhodnutí určí členské státy příslušné orgány a uvědomí o nich odpovídajícím způsobem Komisi.

#### Článek 30

##### Výkon přenesení pravomoci

- Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v tomto článku.
- Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 19 odst. 5 a 6 je svěřena Komisi do 31. prosince 2020.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 19 odst. 5 a 6 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 19 odst. 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevyloží námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevyloží. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

#### Článek 31

##### Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. 30 odst. 5. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

#### Článek 32

##### Prováděcí akty

1. Komise přijímá prováděcí akty týkající se:
  - a) komunikace střediska s kontaktními místy členských států podle čl. 8 písm. b), čl. 15 odst. 3 a čl. 16 odst. 3 písm. a) a operativních postupů použitelných pro odezvu na katastrofy uvnitř Unie podle článku 15, jakož i mimo Unii podle článku 16, včetně určení příslušných mezinárodních organizací;
  - b) složek společného komunikačního systému, jakož i organizace sdílení informací prostřednictvím společného komunikačního systému podle čl. 8 písm. b);
  - c) procesu nasazování odborných týmů podle článku 17;
  - d) určení modulů, dalších kapacit pro odezvu a odborníků podle čl. 9 odst. 1
  - e) operačních požadavků na fungování a interoperabilitu modulů podle čl. 9 odst. 2, včetně jejich úkolů, kapacit, hlavních složek, soběstačnosti a nasazení;

f) cílů kapacity, požadavků na kvalitu a interoperabilitu a certifikačních a registračních postupů nezbytných pro fungování evropské kapacity podle článku 11, jakož i finančních ujednání podle čl. 21 odst. 2;

g) zjišťování a odstraňování nedostatků evropské kapacity podle článku 12;

h) organizace programu odborné přípravy, rámce pro cvičení a programu zaměřeného na získané zkušenosti podle článku 13; a

i) organizace podpory pro dopravu pomoci podle článků 18 a 23.

2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 33 odst. 2.

#### Článek 33

##### Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor žádné stanovisko nezaújme, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

#### Článek 34

##### Hodnocení

1. Opatření, která obdrží finanční podporu, se pravidelně monitorují za účelem sledování jejich provádění.

2. Komise vyhodnotí uplatňování tohoto rozhodnutí a předloží Evropskému parlamentu a Radě:

a) do 30. června 2017 průběžnou hodnotící zprávu týkající se dosažených výsledků a kvalitativních a kvantitativních aspektů provádění tohoto rozhodnutí;

b) do 31. prosince 2018 sdělení o pokračujícím provádění tohoto rozhodnutí; a

c) do 31. prosince 2021 zprávu o následném hodnocení.

K průběžné hodnotící zprávě uvedené v písmenu a) a sdělení uvedenému v písmenu b) se případně přiloží návrhy na změny tohoto rozhodnutí.

## KAPITOLA VII

## ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

## Článek 35

## Přechodné ustanovení

1. Opatření, která byla zahájena před 1. lednem 2014 na základě rozhodnutí 2007/162/ES, Euratom, jsou v příslušných případech nadále spravována v souladu s uvedeným rozhodnutím.

2. Členské státy zajistí na vnitrostátní úrovni hladký přechod mezi opatřeními prováděnými v rámci finančního nástroje civilní ochrany a opatřeními, která mají být prováděna v rámci tohoto rozhodnutí.

## Článek 36

## Zrušení

Rozhodnutí 2007/162/ES, Euratom a 2007/779/ES, Euratom se zrušují. Odkazy na zrušená rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze II tohoto rozhodnutí.

## Článek 37

## Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Použije se ode dne 1. ledna 2014.

## Článek 38

## Určení

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 17. prosince 2013.

Za Evropský parlament  
předseda  
M. SCHULZ

Za Radu  
předseda  
L. LINKEVIČIUS

## PŘÍLOHA I

**Procentní podíly pro účely rozdělení finančního krytí na provádění mechanismu Unie podle čl. 19 odst. 1**

Prevence: 20 % +/- 8 procentních bodů

Připravenost: 50 % +/- 8 procentních bodů

Odezva: 30 % +/- 8 procentních bodů

**Zásady**

Komise při provádění tohoto rozhodnutí upřednostňuje opatření, pro něž je tímto nařízením stanovena lhůta, v době před uplynutím uvedené lhůty s cílem danou lhůtu zachovat.

---

## PŘÍLOHA II

## Srovnávací tabulka

Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom	Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
Čl. 1 odst. 1		—
Čl. 1 odst. 2		Čl. 1 odst. 4
Čl. 1 odst. 3		—
Čl. 1 odst. 4	Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 2
	Čl. 1 odst. 1	—
	Čl. 1 odst. 2 první pododstavec	Čl. 1 odst. 2
	Čl. 1 odst. 2 druhý pododstavec	Čl. 1 odst. 5
Čl. 2 odst. 1		Čl. 2 odst. 1 písm. a)
Čl. 2 odst. 2		Čl. 2 odst. 1 písm. b)
Čl. 2 odst. 3		Čl. 1 odst. 6
	Čl. 2 bod 1	—
	Čl. 2 bod 2	Čl. 13 odst. 1 písm. a)
	Čl. 2 bod 3	Čl. 20 písm. b)
	Čl. 2 bod 4	Čl. 8 písm. d)
	Čl. 2 bod 5	Článek 7 a čl. 8 písm. a)
	Čl. 2 bod 6	Čl. 8 písm. b)
	Čl. 2 bod 7	Čl. 8 písm. c)
	Čl. 2 bod 8	Čl. 18 odst. 1
	Čl. 2 bod 9	Čl. 18 odst. 2
	Čl. 2 bod 10	Čl. 16 odst. 7
	Čl. 2 bod 11	—
Článek 3	Článek 3	Článek 4
Čl. 4 odst. 1		Článek 20 a článek 21
Čl. 4 odst. 2 písm. a)		Čl. 22 písm. a)
Čl. 4 odst. 2 písm. b)		Čl. 22 písm. b) a čl. 23 odst. 1 písm. a), b) a c)
Čl. 4 odst. 2 písm. c)		Čl. 23 odst. 1 písm. d)
Čl. 4 odst. 3		Čl. 23 odst. 2 a 4
Čl. 4 odst. 4		Čl. 32 odst. 1 bod i)
	Čl. 4 odst. 1	Čl. 9 odst. 1

Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom	Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
	Čl. 4 odst. 2	Čl. 9 odst. 3
	Čl. 4 odst. 3	Čl. 9 odst. 1 a 2
	Čl. 4 odst. 4	Čl. 9 odst. 4
	Čl. 4 odst. 5	Čl. 9 odst. 5
	Čl. 4 odst. 6	Čl. 9 odst. 6
	Čl. 4 odst. 7	Čl. 9 odst. 9
	Čl. 4 odst. 8	Čl. 9 odst. 7
Článek 5		Článek 24
	Čl. 5 bod 1	Čl. 8 písm. a)
	Čl. 5 bod 2	Čl. 8 písm. b)
	Čl. 5 bod 3	Čl. 8 písm. c)
	Čl. 5 bod 4	Čl. 8 písm. d)
	Čl. 5 bod 5	Čl. 13 odst. 1 písm. a)
	Čl. 5 bod 6	—
	Čl. 5 bod 7	Čl. 13 odst. 1 písm. d)
	Čl. 5 bod 8	Čl. 13 odst. 1 písm. f)
	Čl. 5 bod 9	Článek 18
	Čl. 5 bod 10	Čl. 8 písm. e)
	Čl. 5 bod 11	Čl. 8 písm. g)
Čl. 6 odst. 1		Čl. 25 odst. 1
Čl. 6 odst. 2		Čl. 25 odst. 2
Čl. 6 odst. 3		Čl. 25 odst. 3, třetí a čtvrtá věta
Čl. 6 odst. 4		—
Čl. 6 odst. 5		Čl. 25 odst. 3, první a druhá věta
Čl. 6 odst. 6		—
	Článek 6	Článek 14
Článek 7		Čl. 28 odst. 1
	Čl. 7 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
	Čl. 7 odst. 2	Čl. 15 odst. 3
	Čl. 7 odst. 2 písm. a)	Čl. 15 odst. 3 písm. a)
	Čl. 7 odst. 2 písm. c)	Čl. 15 odst. 3 písm. b)
	Čl. 7 odst. 2 písm. b)	Čl. 15 odst. 3 písm. c)
	Čl. 7 odst. 3, první a třetí věta	Čl. 15 odst. 4 a čl. 16 odst. 6

Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom	Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
Článek 8	Čl. 7 odst. 4	Čl. 15 odst. 5
	Čl. 7 odst. 5	—
	Čl. 7 odst. 6	Čl. 17 odst. 3, první věta
		Článek 26
	Čl. 8 odst. 1 první pododstavec	Čl. 16 odst. 1
	Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 2, první věta
	Čl. 8 odst. 1 třetí pododstavec	—
	Čl. 8 odst. 1 čtvrtý pododstavec	—
	Čl. 8 odst. 2	Čl. 16 odst. 4
	Čl. 8 odst. 3	—
	Čl. 8 odst. 4 písm. a)	Čl. 16 odst. 3 písm. a)
	Čl. 8 odst. 4 písm. b)	Čl. 16 odst. 3 písm. c)
	Čl. 8 odst. 4 písm. c)	Čl. 16 odst. 3 písm. d)
	Čl. 8 odst. 4 písm. d)	Čl. 16 odst. 3 písm. e)
	Čl. 8 odst. 5	Čl. 16 odst. 8
	Čl. 8 odst. 6 první pododstavec	Čl. 17 odst. 1 a čl. 17 odst. 2 písm. b)
	Čl. 8 odst. 6 druhý pododstavec	Čl. 17 odst. 3, druhá věta
	Čl. 8 odst. 7 první pododstavec	—
	Čl. 8 odst. 7 druhý pododstavec	Čl. 16 odst. 2, druhá věta
	Čl. 8 odst. 7 třetí pododstavec	Čl. 16 odst. 9
	Čl. 8 odst. 7 čtvrtý pododstavec	Čl. 16 odst. 11
	Čl. 8 odst. 7 pátý pododstavec	—
	Čl. 8 odst. 8	Čl. 16 odst. 10
Čl. 8 odst. 9 písm. a)	Čl. 16 odst. 12	
Čl. 8 odst. 9 písm. b)	Čl. 16 odst. 13	
Článek 9	Čl. 16 odst. 2	
	Článek 18	
Článek 10	Článek 19 odst. 3	

Rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom	Rozhodnutí Rady 2007/779/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
	Článek 10	Článek 28
Článek 11		—
	Článek 11	Článek 29
Čl. 12 odst. 1		Čl. 27 odst. 1
Čl. 12 odst. 2		—
Čl. 12 odst. 3		—
Čl. 12 odst. 4		—
Čl. 12 odst. 5		—
	Čl. 12 odst. 1	Čl. 32 odst. 1 písm. e)
	Čl. 12 odst. 2	Čl. 32 odst. 1 písm. a)
	Čl. 12 odst. 3	Čl. 32 odst. 1 písm. b)
	Čl. 12 odst. 4	Čl. 32 odst. 1 písm. c)
	Čl. 12 odst. 5	Čl. 32 odst. 1 písm. h)
	Čl. 12 odst. 6	Čl. 32 odst. 1 písm. d)
	Čl. 12 odst. 7	—
	Čl. 12 odst. 8	—
	Čl. 12 odst. 9	Čl. 32 odst. 1 druhá část písm. a)
Článek 13	Článek 13	Článek 33
Článek 14		Článek 19
Článek 15	Článek 14	Článek 34
	Článek 15	Článek 36
Článek 16		Článek 37, druhá věta
Článek 17	Článek 16	Článek 38